

[Aksel Larsen.]

Man skal rydde op i fradragsjunglen. Vi må have disse opsparingspræmieringer væk, om hvilke hr. Baunsgaard meget rigtigt forleden sagde, at vi behøver ikke at diskutere dem mere, for det er ikke noget, der i nogen retning virker til øget opsparing; det er skattelettelsesordninger. Herom har jo også statsministeren udtalt sig i mandags, den 21. ds., i B. T., hvor han siger følgende:

„Indkomstbeskatningen har efterhånden udviklet sig sådan, at den rammer lønmodtagergrupperne særlig hårdt, fordi de ikke har de samme muligheder som andre grupper for at regulere på deres skattebetaling ved afskrivning af varelagre, maskiner m. v.“

Det er fuldkommen rigtigt, der er blot det ved det, at disse grupper har andre muligheder end at regulere på deres skattepligtige indkomst ved hjælp af afskrivninger. De kan også gøre det ved udnyttelse af en mangfoldig mængde fradrag, som lønmodtagerne enten ikke har evne til at udnytte eller ikke kender noget til, fordi de kun kendes af dem, der er særligt inde i skattelovgivningen eller har revisorer til det brug. Det er rigtigt, at indkomstbeskatningen efterhånden har udviklet sig sådan, at den rammer lønmodtagerne særlig hårdt, for de bliver stort set beskattet af hele deres indtægt; de har ikke muligheden for at tilgodese sig selv ved hjælp af fradragsjunglen. Derfor skal vi have ryddet op i fradragsjunglen, og det skulle regeringen interessere sig for.

Vi har i september måned i fjor fremlagt et ret udførligt forslag til en skattereform, hvori hovedtankerne findes. Vi har ikke kunnet få nogen drøftelse af det nogetsteds. Vi har ikke kunnet få at vide, hvad regeringen mener om det, ud over at finansministeren et par gange her i salen — og for den sags skyld også i udvalget — har sagt, at han synes, at det indeholder mange fornuftige tanker. Vi har, for at hjælpe finansministeriet med at udtale sig om det, stillet 5 konkrete spørgsmål og bedt om at få dem besvaret til belysning af vor skattereformskitse. Det er over et halvt år siden; svarene er ikke indløbet endnu. Jeg ved godt, at man har meget at gøre i finansministeriet, men vore forslag går virkelig ud på at fremskaffe en skattereform, og så længe man ikke

fra regeringens og fra finansministerens side vil gøre noget alvorligt for, at vi kan komme til at diskutere denne skattereform og dens enkelte punkter, er der åbenbart ingen vej frem.

Jeg synes, at finansministeren skulle gå ind i en virkelig debat om vore forslag og ideer, og så tillader jeg mig at sige i anledning af det gode råd, finansministeren gav os, at jeg synes, at finansministeren — om hvem jeg tillader mig at mene det, de fleste mener, at han virkelig har de samme skattepolitiske synspunkter som vi — skulle holde op med for det første gang på gang at sige, at de synspunkter, SF kommer med, er ganske fornuftige, og det er en udmærket skitse, partiet har; for det andet at udtale sig fra tid til anden om, at skattefradragsreglen er noget dårligt noget; for det tredje at opsparingspræmieringerne principielt er noget forkert, når man samtidig i praksis medvirker til at opretholde det urimelige og urationelle skattesystem, og når man højtideligt skal tale skattereform, så kun taler om en skattereform via moms og lettelse af indkomstbeskatningen. Jeg tror, at finansministeren ud fra sit store kendskab til, hvad der er galt med skattesystemet i Danmark, her i tinget og i regeringen skulle sætte sine kræfter ind på at få gennemført en skattereform efter de rette linjer; så ville ministeren ikke møde kritik nogetsteds, i hvert fald ikke fra SF-folks side, hverken på B & W eller på Helsingør Skibsværft.

(Kort bemærkning).

Niels Westerby: Hr. Aksel Larsen efterlyste en effektiv skatteligning, og det er der selvfølgelig mange der kunne ønske sig. Men der er over 2 millioner skatteydere i landet; der er mange, der, når de skriver deres selvangivelse, gør sig umage for at glemme. Jeg tror, hr. Aksel Larsen skulle tænke på, at der skal en kæmpemæssig administration til for at gennemføre en effektiv skatteligning. Den eneste virkelige effektive form for skatteligning, man kan gennemføre, er den, der foregår over forbrugsafgifterne; de er jo lige for alle. Der kan man ikke glemme, og de vender derfor ikke den tunge ende nedad; de stiller alle lige. Og når hr. Aksel Larsen taler om, at merværdiafgiften vender den tunge ende